

ell mateix havia ajudat a crear. Aquests dos volums apareixeran el novembre d'aquest any.

Elena Hevia

El Periódico. 1 d'abril de 2003

Fages de Climent

Les històries de la literatura viuen de la classificació i el problema de **Fages** és que **ningú acaba de saber on cal posar-lo**. Cal pensar que algú tan agut com Joan Fuster en el **seu** monumental **llibre** sobre la literatura catalana contemporània no el posa enlloc. Comencem, **doncs**, pel **començament**, o sigui, per **col·locar-lo** entre **els** que saben d'ell, inclús **sense tenir** una idea massa clara **dels** seus **projectes literaris**. A l'Empordà, **Fages** és un **personatge popular**. **Puc** garantir **que** molts que no han llegit cap **llibre seu** en tota la

vida ni pretenen **probar-ho** reciten **profundament emocionats** la seva *Oració al Crist de la Tramuntana*.

Molts més poden tenir-te una tarda **entretinguda** repassant **els** seus epigrames, en **els** que admiren, perduda ja l'**anècdota** que **els** va motivar, l'enginy com a **nervi** de l'art, com correspon sovint a una **receptió popular** del tema literari. Després **està** el **Fages** que **tracta** de fer de l'Empordà el **lloc** del qual extreure la matèria per fondre l'elevada **èpica** amb el gust pels temes populars. **Els** seus **pomes** extensos com les esmentades *Bruixes* o *La balada del sabater d'Ordis*, responen a aquest impuls. El resultat **és sorprenent** i **únic**: una síntesi, a **vegades** desequilibrada, entre **Sagarra** i **Alberti** beneïda per Verdaguer.

Anton M. Espadaler

La Vanguardia 5 d'abril de 2003